

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ψ.

S U M M A R I U M.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt, praecedente Achille, qui iisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem coenat, et in alterum diem exsequias indicit (1-58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli, iusta funebria poscentis (59-107). Agamemnonis iussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogos, et mactatis ad eum multis victimis et XII iuvenibus Troianis, accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108-225). Proximo die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226-256). His in defuncti honorem adiicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merentur principes Achivorum: equis, Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257-650); pugilatu, Epeus et Euryalus (651-699); luctando, Ajax Telamonius et Ulysses (700-739); cursu, Ulysses, Ajax minor, Antilochus (740-797); decertando armis, Diomedes et Ajax Telamonius (798-825); disco, Polydorus (826-849); sagittando, Meriones et Teucer (850-883); iaculando, Agamemnon et Meriones (884-897).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ψ.

Ἀθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·

5

Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἔμοι ἐρίηρες ἐταῖροι,
μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσῃμεν ἐνθάδε πάντες.

10

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλεές· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν ἔντριχας ἤλασαν ἵππους,
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερον ὤρσεν.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,

15

χειρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἑταίρου·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν.

20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἑκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.

Ἦ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,

25 πρηγέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα, μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους·
καὶ δ' ἶξον παρὰ νηϊ' ποδώκεος Αἰακίδαο,

μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ·

30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθων ἀμφὶ σιδήρῳ,
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρηντον ἔρρεεν αἷμα.

35 Αὐτὰρ τόνγε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἶξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν,

40 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην, λούσασθαι ἀπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὃ γ' ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσεν·

Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσπον ἱέσθαι,

45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦναι,
κείρασθαι τε κόμην· ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδ'α

ἔξει ἄχος κραδίην, ὅφρα ζῶοισι μετείω.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἦώθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρὰ τε σχεῖν, ὥς ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα·
 ὅφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
 ἐπίθοντο.

ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος.

Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θυνὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βρυussteνάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 60
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαιδίμα γυνῖα
 Ἐκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο, 65
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκνῖα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ;
 οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Αἴδαο περήσω,
 τῆλέ με εἰργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν·
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Αἴδος δῶ.

75 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
νίσομαι ἐξ Αἰδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.

οὐ μὲν γὰρ ζῶοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
βουλὰς ἐζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κῆρ
ἀμφέχανε στυγερή, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·

80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἵ κε πίθῃται.

μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστ' ἔ, Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,

85 εὐτέ με τυτθὸν ἔοντα Μενότιος ἐξ Ὀπóεντος
ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
ἥματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
ἐνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,

90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
ὥς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρρε πότνια μήτηρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς·

τίπτει μοι, ἡθεῖη κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας,

95 καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,

100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπνός,
ᾗχετο τειριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

Ὡ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ εἶδωλον· ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι Πατρόκλῃος δειλοῖο 105
 ψυχὴ ἐφεστήκει γοοῦσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· εἵκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕψ' ἱμερον ὤρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 πάντοθεν ἐκ κλισίων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 οἱ δ' ἴσαν, ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
 πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἤλθον.

ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης.
 αὐτίκ' ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί, 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
 ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.

πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γάρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 125
 φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν,
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὤρνοντο, καὶ ἐν τεύχεσιν ἔδυνον.

ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἥνιοχοί τε·
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.

135 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταεῖνυον, ἃς ἐπέβαλλον
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἄχυνόμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἰδόςδε.

Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νῆον ὕλην.

140 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρχης διὸς Ἀχιλλεύς·
 σιὰς ἀπάνευθε πυρῆς, ξανθὴν ἀπεκαίρατο χαίτην,
 τήν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·

Σπερχεῖ', ἄλλως σοίγε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
 145 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 σοί τε κόμην κερεῖν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην·
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὣς ἠρᾷθ' ὁ γέρον, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.

150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἕμερον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νῦν ἡ ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος Ἡελίοιο,

155 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·

Ἄτρεΐδη - σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσσονται μύθοισι - γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.

νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλῆσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα

160 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας·
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νῆεον ὕλην·
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἄχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημόν ἐλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεύς
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει·
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῶγχε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς, 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὅφρα τέμοιτο.
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν!
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὔτι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
 ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἥματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῶεν ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

- 190 ὅσπον ἐπεῖχε νέκυς· μὴ πρὶν μένος Ἥελίοιο
 σκῆλει ἄμφι περὶ χροά ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
 Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στάς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠράτ' Ἀνέμοισιν,
 195 Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ·
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, κητάνευεν
 ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίαιτο νεκροί,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὣκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἴουσα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
 200 οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσάεος ἀθρόοι ἔνδον
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἑῖς ἕκαστος·
 ἥ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
 205 Οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλλεύς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
 ἐλθεῖν ἀράται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
 210 ὅφρα πυρὴν ὀρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπεβήσето· τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἱκανὸν ἀήμεναι· ὥρτο δὲ κῦμα
 215 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἵαχε θεσπιδαὲς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἀμυδὶς φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὥκυσ Ἀχιλλεύς

χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦτε δὲ γαῖαν, 220
ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

Ἦμος δ' Ἐωςφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὄντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται ἠώς,
τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνετο, πᾶνσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενε, οἴδματι θύων. 230

Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
κλινθε κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
ἔξετο δ' ὀρθωθείς, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235

Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστεῖες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαιτ' αἰθοπι οἶνω
πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,
εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται - 240

ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες -
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀἰδι κεύθωμαι.

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο

δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι.

250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἴνω,
ὅσπον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνῆος ὅστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν·
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυσαν·

255 τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμειλία τε προβάλοντο
ἄμφι πυρὴν· εἷθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἄγῶνα·
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
260 ἵππους θ' ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα,
ἣδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον.

Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλὰ ἄεθλα
θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον,

265 τῷ πρώτῳ· αὐτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κνέουσαν·
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα·

270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἵππῃας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένοι κεῖτ' ἐν ἄγῳνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἄεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,

275 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην.
ἴστε γὰρ, ὅσπον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·

ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληϊῇ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλισεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

τὸν τῶγ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεῖ δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἐστατον ἄχνημένω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἄγεσθην.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὑπάγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν εὖν τε Πόδαργον· 295

τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μή οἱ ἐποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡρεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἀνακτος
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλῳγενέες δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατήρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων, νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305

- Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ ἔοντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὔτι μάλα χρεώ.
 οἷσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 310 βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσσεσθαι.
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 315 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἥε βίηφιν·
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει, ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἶδῃ, ἐλαύνων ἥσσανας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὄρώων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ εἰ λήθει,
 ὅπως τοπρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν·
 325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἵης,
 ἥ δρυὸς ἥ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 λᾶε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῷ,
 330 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἐπὶ πόδρομος ἀμφίς·
 ἥ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἥ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·

αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ, 335
ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῦν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἥνία χερσίν.

ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340

μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.

εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρὲξ ἐλάσῃσθα διώκων,
οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ· 345

οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρεῖονα δῖον ἐλαύνει,
Ἀδρήστου ταχύν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἑσθλοί.

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῶς ἄψ ἐνὶ χώρῃ
ἔξετ', ἐπεὶ ὦ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης, ὃχ' ἄριστος ἑὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
ἀντίθεον Φοῖνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360

ὥς μεμνέοντο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποις μάστιγας ἄειραν,
πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμοκλήσαν τ' ἐπέεσσιν,

- ἐσσυμένως· οἳ δ' ὦκα διέπρησπον πεδίοιο,
 365 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέροισι κονίη
 ἴστατ' αἰρομένη, ὥστε νέφος ἢ θύελλα·
 χαῖται δ' ἐρρόωντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πῖλνατο πούλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἶξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
 370 ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου,
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἳ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἄλός πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἵκτην,
 380 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω
 θέομετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦν κεν ἢ παρῆλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὸς κοτέσσάτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 385 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωόμενοι,
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἳ δὲ οἳ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
 390 δῶκε δὲ οἳ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἳ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἳ ἵπποι

ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκωνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε ῥῖνάς τε·
 θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 395
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
 Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·

Ἐμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅτι τάχιστα!
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω,
 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ
 405
 νῦν ὠρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
 Αἶθῃ, θῆλῃς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 410
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, ἀντίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξεῖ χαλκῷ,
 αἳ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα.
 415
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἥδὲ νοήσω,
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἶδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
 420
 ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἥ χειμέριον ἄλὲν ὕδωρ
 ἐξέρῳξεν ὁδοῖο, βράθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·

τῇ δ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιάς ἁλεείνων.

Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

425 Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·

Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἄλλ' ἀνεχ' ἵππους!

στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·
μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεται, ἄρματι κύρσας.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλανευεν,

430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἴοντι εἰοικώς.

ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίῳ πελόνται,

ὄντ' αἰζήος ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,

τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω

Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,

435 μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,

δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ

ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', οὗτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος!

440 ἔρῳ· ἐπεὶ οὐ σ' ἐνυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.

ἄλλ' οὐ μὲν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέλετο, φώνησέν τε·

μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔστατον ἄχθυμένῳ κῆρ.

φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα,

445 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,

μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἁγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο

ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

450 πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·

ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ.
τοῖο δ', ἀνευθεν ἑόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἥντε μήνη.
στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

455

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνγάζομαι, ἡὲ καὶ ὑμεῖς;
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἶ δέ που αὐτοῦ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἶδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν· πάντα δέ μοι ὅσσε
Τρωϊκὸν ἅμ' ἐπεδὶον παπταίνετον εἰσορόωντι.

460

ἡὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡρία, οὐδὲ δυνάσθη
εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω, σύν θ' ἄρματα ἄξαι·
αἶ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

465

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερός Διομήδης.

470

Τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνένισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἶ δέ τ' ἀνευθεν
ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δύνται.

475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρεκεται ὅσσε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

480 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἶ τοπάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκεν.

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἄγος ἀντίον ἠΐδα
Αἴαν, νείκει ἄριστε, κακοφραδές! ἄλλα τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηγής.

485 δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδόμεθον ἢ λέβητος·
ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

490 καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν, Ἰδομενεὺς τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

495 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἄγῳι καθήμενοι εἰσορᾶσθε
ἵππους· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἳ τε πάροισιν.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,

500 μάστι δ' αἰὲν ἔλανε καταμαδόν· οἳ δὲ οἳ ἵπποι
ὑπόσ' αἰρέσθην ῥίμφᾳ πρήσσοντε κέλευθον.

αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
ἄρματα δέ, χρυσῷ πεπνυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή

505 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.

στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἄγῳι· πολὺς δ' ἀνεκῆκειν ἰδρῶς
ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μάλιστα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάρτησεν 510
 ἵφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
 καὶ τρίποδ' ὠπώοντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῆος ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515
 ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκείας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιτανόμενος σὺν ὀχεσφιν·

τοῦ μὲν τε ψάνουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·

τόσσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπετ'· ἀτὰρ ταπρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἥν
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525

εἰ δέ κ' εἴ τι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρελάσσει, οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,
 λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·

βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαννέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.

υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλάνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·

στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535

Δοῖσθός ἀνὴρ ὥριστος ἐλάνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπιεικές,

δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῆνεον, ὥς ἐκέλευεν.
 540 καὶ νῦν κέ οἱ πόρρεν ἵππον - ἐπῆνησαν γὰρ Ἀχαιοί -
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμεῖψατ' ἀναστάς·

Ὡς Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶψα τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 545 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχὺ ἵππων,
 αὐτός τ' ἐσθλὸς ἑὼν· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἴκτείρεις, καὶ τοι φίλος ἐπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός,
 550 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μῶνυχες ἵπποι·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἥε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω,
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.

555 Ὡς φάτο· μεΐδῃσεν δὲ ποδάρεης διὸς Ἀχιλλεύς,
 χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 560 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαινοῦ κασσιπέροιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέας δέ οἱ ἄξιός ἔσται.

Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταῖρῳ,
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὤχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν.
 565 [Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.]

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἄχευων,

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 χερσὶ σκηπτρον ἔθηκε, σιωπήσας τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους· ὃ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·

Ἀντίλοχε, πρόσθε πεπνυμένος, ποῖον ἔρεξας! 570

ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
 μήποτε τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος,
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.

εἰ δ', ἄγ', ἔγων αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐτινὰ φημι
 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἧ θέμις ἐστίν,
 σιὰς ἵππων προπάρουθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
 χερσὶν ἔχων ῥαδιήν, ἥπερ τοπρόσθεν ἔλαννες,
 ἵππων ἀψάμενος, γαιήοχον ἔννοσίγαιον

ὀμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι. 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠὔδα·
 ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

οἷσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590

τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίῳ· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήσεις, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι

βουλοίμην, ἢ σοίγε, Διοτρεφές, ἥματα πάντα
 ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἄλιτρός. 595

Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς τ' ἐπεὶ σταχύνουσιν ἔερση
 ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτός,
 χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 605 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
 οὐ γάρ κεν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐκὼν ἵππον
 610 δώσω, ἐμήν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε,
 ὥς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρω
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶα χρυσοῖο τάλαντα,
 615 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·

Τῇ νῦν, καὶ σοι ταῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι. οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσει, οὐδέ πόδεσσιν
 θεύσει· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὧμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.

εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630

Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἐνθ' οὐτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
οὐτ' αὐτῶν Πυλίων, οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἴηνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὃς μοι ἀνέστη· 635

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἔοντα·
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἵοισιν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφρϊ λείπειτ' ἄεθλα. 640

οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὃ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
πεῖθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἔθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἄεθλοισι κτερεῖζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥς μεν ἀεὶ μέμνησαι ἐνῆος, οὐδέ σε λήθω
τιμῆς ἥστ' ἐμοὶ τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μεροεικέα δοῖεν. 650

Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὃ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδης· ἐν ἄγωνι
 655 ἐξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι.
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στή δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἄριστω,
 660 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ὃν δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νεέσθω.
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.

Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
 665 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πάροπῆος Ἐπειός·
 ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·

Ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 670 ἢ οὐχ ἄλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν.
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροῶ τε ῥήξω, σὺν τ' ὅσπερ ἄράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
 675 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χειρὶ δαμέντα.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μημιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβαςδ' ἦλθε δεδονπότος Οἰδιπόδαο
 680 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκῃ Καδμείωνας.
 τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην

ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·

685

ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἅμφω,
σύν ῥ' ἔπεσον, σύν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμικθεν.

δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρῳ δ' ἰδρῶς
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειός,

κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἑστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαιδίμα γυνῖα.

690

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
θῖν' ἐν φυκίοεντι, μέγα δὲ ἐκῆμα κάλυψεν·

ὥς πληγεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μέγ' ἄθυμος Ἐπειός

χερσὶ λαβὼν ὠρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,

695

οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,

αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·

καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·

αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700

δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·

τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,

τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τιόν Ἀχαιοί·

ἄνδρ' δὲ νικηθέντι γυναικ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,

πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τιόν δὲ ἐτεσσαράβοιον.

705

στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον!

ὥς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.

ζωσαμένῳ δ' ἄρα τώγε βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,

710

ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·

- ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τούστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἁλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασείων ἀπὸ χειρῶν,
 715 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὐδὲι τε πελάσσαι,
 720 οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν Ἴς Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ ἐμ' ἀνάειρ, ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖτε πάντα μελήσει.
 725 Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθει' Ὀδυσσεύς·
 κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυνῖα·
 κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσι νῶτα Ὀδυσσεύς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖτε θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' αἶρεν·
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.
 καὶ νῦν κε τοτρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκεν·
 735 Μηκέτ' ἐρεΐδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
 νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλ' αἰὲν κλύον, ἦδ'
 ἐπίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.

Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα, 740
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκᾳ πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοῖνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλιον οὐκ ἐτάροιο,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βροῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ· 750
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λισσθήϊ' ἔθηκεν.
 στή δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἱ καὶ τούτου ἄεθλου πειρήσεσθε!
 ὥς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός, 755
 Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκᾳ.
 [στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ'· ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεύς, 765
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς

εὐχεῖτ' Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·

770 Κλῦθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθέ ποδοῖν!
ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
γυῖα δ' ἔσθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
ἐνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θεῶν - βλάψεν γὰρ Ἀθήνη -

775 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητο στόμα τε ῥῖνας τε.
κορητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτιλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὥς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῶν ἔλε φαιδίμος Αἴας.

780 στήν δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρος περ,
μήτηρ ὥς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασσαν.

785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λουσθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Εἰδόσιν ὕμῃ ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·

790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὦμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.

τὸν δ' Ἀχιλλεύς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰσθήσεται αἴνος,
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἄγωνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
 στή δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 τεύχεα ἐσσαμενῶ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 ἀλλήλων προπάροικεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
 ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροά καλόν, 805
 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα·
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 καλόν, Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.
 τεύχεα δ' ἀμφοτέρω ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἃν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερός Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρεῖς μὲν ἐπήϊξαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν
 νύξ, οὐδὲ χροὸν ἴκανε· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ.
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο 820
 αἶεν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ·
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,
 παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,

- ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάροκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγει ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 830 στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 εἴ οἳ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἳ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 ποιμῆν, οὐδ' ἀροτήρ, εἴς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἂν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 840 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 δεύτερος αὖτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὅςος Ἄρης·
 τοτρίτον αὖτ' ἔρῳψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 [χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 845 ὅσπον τίς τ' ἔρῳψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ·
 ἦ δέ θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 τόσπον πικνὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
 καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
 ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνώγει
 855 τοξεύειν· ὅς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,

πάντας ἀειράμενος πελέκεας, οἷόνδε φερέσθω·
ὃς δέ κε μῆρινθοιο τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν -
ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος - ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος. 860

κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἀνακτι
ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.

ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγῃ γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865

αὐτὰρ ὃ μῆρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινθον τάμε πικρὸς οἷστός.

ἥ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἥ δὲ παρείθη
μῆρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.

σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷστον ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.

ὑπὶ δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
τῇ δ' ὄγε διενέουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην· 875

ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἥ ὄρνις
ἰστώ ἐφεξομένη νηὸς κυανοπρώροιο,

αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
ὥκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ὅπ' αὐτοῦ 880

κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἀειρεν,

Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,

Iliad. II.

T

- 885 καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα,
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ὃ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέστην.
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάροκς διὸς Ἀχιλλεύς·
- 890 Ἀτρεΐδῃ· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων,
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἤμασιν ἔπλεν ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἅτάρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
- 895 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃγ' ἥρως
 Ταλθυβίῳ κήρουκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.
-